

SUBSCRIPCIÓ
Barcelona. Una pesseta al mes
Espanya. 4'50 pessetes al trimestre
Extranjer. 9'00 id. id.
Pagant per any, una pesseta de rebuix

EL POBLE: CATALA

DIRECTOR-GERENT
PERE OOROMINAS
REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL.
DEPREMITA
CARRER FORTUNY, NÚM. 2, TERS
TELÈFONS
Redacció, 723 - Imprempta, 2,298

ANY VIII NÚM. 2.274

BARCELONA, DIMECRES, 31 MAIG DE 1911

UN NÚMERO, 5 CÈNTIMS

DR. SOLER Clínica. Venéreo, Sífilis, aplicació del 606. Rambla del Centre, núm. 25. D'onze a una i de quatre a nou.

Bàsculas-Caixes Pibernat pera Cabals Avinyó, 8-10

DR. CASTELLARNAU VIES URINÀRIES. - MALALTIES SECRETES Rambla del Centre, 11, principal.

Grans magatzems **EL SIGLO**

Dilluns, 5 de juny i dies següents
EXPOSICIÓ Y VENDA

Mobles y articles pera regal

NOMBROSES OCASIONS

Servels de cristall pera taula. - Vaixelles.
Jocs café y cervesa. - Articles de metall blanc.
Plateria. - Ganiveteria. - Bateria de cuina. - Mobles. - Làmpares. - Quadros. - Articles de pell.
Bisuteria. - Relotjeria. - Optica. - Bustos. - Figures. - Perfumeria. - Miralls. - Flors. - Torretes.
Fantasies despaig. - Caixes de paper.

FOTOGRAFIA. - DIBUIX. - PINTURA

Preus considerablement reduïts

SECCIÓ DE FOTOGRAFIA (Planta baixa)

PLAQUES FOTOGRAFÍQUES

Tamany.	6 1/2 per 9	9 per 12	13 per 18	18 per 24	centímetres
Lumière	1'05	2	3'50	6'90	Pessetes dotzena
Jouglà	1'15	1'90	3'45	6'90	

DESPRÉS DE LA SALVATJADA

LA TARA DELS CARLINS

La salvatjada realitzada a Sant Feliu del Llobregat pels carlins, recordarà als que semblaven haver-hi oblidat, quelcom que es la raó fonamental de la nostra aversió al carlisme. Y es aquesta raó, la següent: Els carlins, per esser substancialment y tradicionalment amics de la violència, per no poderse avenir amb la vida d'un dret y d'una llibertat que els avorrexien de tot cor, constituïen continuament un gros perill pera la nostra normalitat ciutadana y pera l'avenç ordenat y progressiu del nostre poble.

Són, com els radicals, cridaners y revolucio-nar, amics de l'esclat y del mot. La pinxeria, el garrot y les armes, no deixen mai d'esser companyes de ses propagandes. Esser més valent que's altres, es la suprema aspiració d'aquest agrupament d'homes.

Se n'ha parlat molt d'aquests dos fanatismes extrems, execrants y condemnables. To-ta la premsa de Barcelona, llevat de la que representa precisament aquests elements, n'ha fet d'aquella idea, el tòpic més usual d'uns quants anys ençà, sempre que's tracta de teoritzar sobre les nostres lluites polítiques.

Però, es que tot hom té dret de parlar així? Es que poden, honradament, llesar anatemes contra la acció periboradora de aquests dos partits extrems, els que han donat ales a l'un, els que li han donat escal y ambient, juntantshi en les lluites electorals?

Nosaltres, tant com el qui més, hem combatut el partit radical, quan fou de l'escandol, de la periboració y adue de l'agressió personal, un dels seus exercicis predilectes. Ara que sembla haver abandonat aquells indignes procediments, el combatem igualment, pel record d'aquells fets que no podem fi-cilment oblidar, y per fets nous, que's donen inenarrables motius d'oposició.

Però, pera combatre'ls, no volguem, com demanaven molts, inclosos alguns de la nostra mateixa comunitat, uniros ni circumstancialment amb els carlins. L'altra previsió que inspirà a la nostra actitud, queda ara ben ben demostrada, després de lo de Sant Feliu. No més nosaltres, els de l'Unió Federal Nacionalista Republicana, tenim autoritat pera

NOVA INFORMACIÓ TELEGRÀFICA Y TELEFÒNICA

Moltes vegades els nostres subscriptors ens havien demanat que amplíem l'informació telegràfica y telefònica. L'aument de gasto que això ens havia de produir ens impedia, contra la nostra voluntat, poderlos complaure.

Havent pogut vèncer aquesta dificultat d'ordre material, desde demà, dia 1 de juny, EL POBLE CATALA quedarà suscrtit al notable servei de Madrid que té la Associació de la Premsa, posantse en aquest punt sobre'l mateix peu d'informació que'ls nostres confreres "El Diluvio", "La Publicidad", "Las Noticias" y "La Veu de Catalunya". Esperem que sigui del gust dels nostres subscriptors aquesta millora de servei.

De Madrid estant

Madridenyeries
El País, un dels diaris madrilenys, té hi ha més bon sentit polític y periodístic, un dels diaris menys madrilenys de Madrid, ha interpretat malament una croniqueta nostra dedicada a comentar el mal efecte que va produir l'indiferència d'aquest poble davant de la catàstrofe d'Issy-les-Moulineaux.

El País, que's condol tant com nosaltres de les fites de civilitat de que tot sovint dona mostres la gent cortisana, si sab greu que un periódic català senyal el mal de que ell se n'avergonyix. El País, amb aquest motiu fa una defensa de la capitalitat que ell no sent ni pot sentir.

Els Castrovió, els Alsina, els Tato Amat, joves de cor y de cervell, ànima del vell diari republicà, no poden mantenir solitari de cap mena amb el vell esperit madrilenyista, core d'Espanya.

Cent voltes hem llegit en "El País" vibrants articles fustejant l'abaisament d'apituts ciutadanes que pateix Madrid, condemnant la falta d'educació cívica d'aquest poble, negant a Madrid lo mateix que nosaltres li discutim, el dret d'esser el cap d'un poble que tingui pretensions d'Estat progressiu, avançat y europeu.

"El País" ha retret moltes vegades el record vergonyós d'aquell jorn històric en que acabava de firmar-se un tractat que representava la perduda de les quatre quintes parts del territori espanyol, el desmembrament d'Espanya, l'estroncament d'una font de riquesa que produïa 500 milions de pessetes anyals, y a Madrid va celebrarse una cursa de braus y quinze mil madrilenys sortiren de la plaça darrera del colze d'un torero que havia fet no sé quins prodigis, donant visques y aplaudint, fells d'alegria.

A "El País" ho hem llegit moltes voltes... Hi ha dos Madrids, el dels polítics xarxats, el dels polítics trapassers y dels escolars que empaiuen dones y apedreguen pacífics moros y el Madrid intel·lectual dels Castrovió, dels redactors d'"El País" y de tants altres.

Fora ridícul que perdéssim temps pera convèncer als amics d'"El País", que mai hem pogut referir-nos al seu Madrid, que no necessita la capitalitat burocràtica, l'única Madrid que nosaltres respectem sense que sigui precis que ningú ens ho imposi.

28 maig.

UNA CARTA

Senyor Director d'EL POBLE CATALA Barcelona

Molt senyor meu: A la meua celda trista ha arribat un periódic d'igualdata titulat "El Independiente", orgue del senyor Godó, y amb més pena que sorpresa llegíxo un article firmat per en Lluís Giner, exdirector d'"El Somatenís", periódic carlí, passat a millor vida per fortuna.

Dit article va dedicat al senyor Serra y Constantí, amb l'amistat del qual m'honor y amb les idees polítiques del qual no m'aveïno, dit sigui en benefici de la veritat, a la que deven un altar aquells que'n sabem de sentir amor per un ideal redemptor.

En el terreny polític, jo he combatut al senyor Serra, a qui he considerat equivocat en algun cas, però la mateixa força que m'ha impellit a combatre'l honradament, me obliga a defensar-lo ara, segur de que se'l víctima de passions insanes renyides alhora amb l'educació y la justícia.

Jo sé que el senyor Serra es dels pocs polítics honrats que corren. Sé, ademés, que els fets mal encoberts que l'antiquista de "El Independiente" retrata són un grupet de calumnies y d'insults, y això basta pera indignar-me y agafar la ploma pera dir-li al senyor Giner, a qui també coneix una mica, que la mal fet de sentir-se ofès tan greuement per unes paraules de les que, segons diu ell mateix, ens conta tendria més no haver casat algunes suposades equivocades, y en el cas d'esser veritat, que pot podria esser, per lo mateix.

Clamant, atropellen a tort y a dret, consentint o amparant una pila d'actes que no són propis dels temps que hem alcançat. Jo li aconsellaria al senyor Giner que procurés esser més liberal cada dia, però li diria de veure, no amb l'etiqueta d'avui que desmenteix el contingut.

Esperant y agraint l'inscripció de les presents ratlles se despedeix el seu servidor, J. Costa Pomés

Presó Celular, 27-5-11.

MUSEVM

La revista de la casa Thomas ha publicat un número ben interessant dedicat tot ell als records de l'Espanya romana. És un discret treball de vulgarització pera contribuir a l'exposició dels restes de cultura que deixà Roma en els territoris mont va portar la seva civilització.

Hauria estat millor no dolores del paper que farà Espanya a l'Exposició de Roma per presentar com a compensació el número de la Revista. Així pot molestar el filitment a l'Institut d'Estudis Catalans y al filitment a l'Institut de Madrid que han fet d'Estudis Històrics de Madrid que han fet lo que podien. La revista "Museum" ens es tan simpàtica que no voldríem veure morir com ja n'han mort tantes, víctimes d'aquest estèril esperit de revençança que acaba per fer mal al que no se'n desà.

El millor treball y el més ben ilustrat es el que tracta dels mosaics de caràcter romà. La tricornia treta d'un fustel del mosaic del Palau del pels alumnes de l'Escola d'Arquitectura de Barcelona es un treball hermoíssim que honra els tallers de can Thomas. També hi ha hermeses reproduccions de mosaics d'Ilíada, Fernán-Núñez, Canticles, Tarragona, la Batalla, y el que conté l'holísim amb el sacrifici d'Ifigenia que encara troba a Empuries.

Després hi ha un article sobre l'estatua romana en el Museu de Tarragona, molt ben il·lustrat (hi trobem a faltar el Baco) amb un fotògraf magnífic que representa l'Elope del Lampadoforum. Finalment conté la revista un article sobre les restes romanes de Tarragona y un altre den Mérida sobre'l Teatre.

La casa Thomas anuncia un número 5 extraordinari de la revista "Museum".

La salvatjada de Sant Feliu

Enterrament de les víctimes
Així, a les quatre de la tarda, tingué lloc al Cementiri Nou, l'enterrament dels radicals Manuel Baeta y Antoni Puell, dues de les víctimes de la salvatjada, que foren duts de Sant Feliu en tren de mercaderies, com s'ha explicat.

Presenciant la cerimònia l'assistí d'acord de senyor Mir y Miró y uns cent cinquanta llerrouxistes.

Enterrats els cadàvers, arribaren al cementiri els manifestants que s'havien reunit a la "Casa del Poble" y que desien esser cosa d'uns que mai entre homes y bones. En la manifestació hi figurava un llandó amb dits grans corones y moltes altres pè més petites eren dutes pels manifestants. Totes foren dipositades al nínxol del Cementiri laic, ont foren enterrades les dues víctimes, deixant els manifestants ordenadament després de breus paraules del senyor Mir y Miró en elogis dels morts.

Pels volts del cementiri hi havia gran nombra d'agents de policia que op servat op aquia.

Durant el matí havien rebut sepultura al cementiri de Sant Feliu els cadàvers d'Hilari Alder, Josep Tauler y Jaume Majó. El segon no fou traslladat a Barcelona com els altres radicals morts, perquè els senyors Soriano y Figueras, encarregats de recollir-lo, no'l reconegueren com correl·lacionari, havent-se després comprovat que era llerrouxista.

Detalls eloqüents
Copiem de nostre estimat confrare "La Publicidad":

"Los agentes de policia de servicio en San Feliu, a las órdenes del señor Martorell, siguiendo instrucciones del juez, practicaron minuciosos registros en los domicilios de los detenidos, hallando en los de los carlistas varios fusiles y terceros, de las que se incautaron."

Ademés, en casa de los citados carlistas halló la policia varias cartas dirigidas a otros por sus correlacionarios de Barcelona, en las que se les ordenaba hallar provisiones para hacer frente a los radicales y se les excitaba también a asesinar sin piedad, pues deseaban hacer un completo escarmiento co los defensores de la libertad.

Según informes particulares recibidos de San Feliu, cuéntase como dato curioso el hecho de haberse encontrado junto a las ventanillas y resguardos de las paredes del chalet en construcción, donde se fortificaron los carlistas antes de agredir a los radicales, montones de cajas a fin de facilitar con ello la puntería, dominando más cómodamente y a la altura necesaria la vía pública por donde habían de pasar los radicales.

Este dato tiene mucha más importancia de lo que parece, puesto que el hecho demuestra hacia la evidencia la preparación que precedió a los hechos ocurridos la tarde del último domingo en San Feliu.

Ademés, para entrar en la referida casa en construcción, tuvieron que echar abajo una puerta y un trozo de tabique.

No hi ha dimissió
Els conservadors han córrer que'l senyor Portela havia presentat la dimissió del càrrec a consagració de lo succeït a Sant Feliu.

Els periodistes preguntaren al senyor Portela si hi havia de veritat en els rumors, y el governador assegurà que tot era fals y que no tenia el més petit fonament.

A REUS Conferència den Manuel Rius

Dissapte prop-passat tingué lloc al Foment Republicà Nacionalista de Reus l'anunciada conferència, quinta de la serie, a càrreg de don Manuel Rius y Rius.

En Pere Cavallé, complint amb un dever de cortesia prop del seu company barceloní, feu la presentació de Rius en curtos y eloqüents paraules d'elogi. Seguidament s'aixecà el conferenciant y començà el desenvolupament del tema "Sobre l'obra de la democràcia moderna".

Amé una admirable precisió de concepte pronuncià les primeres paraules, que foren de salutació y a l'ensenyar de rememorar als nacionalistes republicans de Reus per haver invitat a ocupar una tribuna per la qual han desfilat il·lustres homes públics de la Catalunya democràtica y calanista.

Y així, sempre amb gran eloqüència, Rius pronuncià una oració doctrinal d'èlevada concepció. S'ocupà del moviment de concentració social y econòmica, tot just iniciat en l'època històrica contemporània y que ja ha cobert una solidesa admirable que'l fa indestructible.

En aquest punt, en Rius se va estendre en atinades observacions, amb les que portava el convenciment a l'auditori de que'ls problemes plantejats per la democràcia moderna s'imposaran en la vida futura de la humanitat. Ja ningú discuteix el dret del proletariat a la seva emancipació; jothom reconeix que'ls treballadors han d'obrirse pas en la societat pera determinar la formació d'un Estat més perfecte, més equitatiu, més humà. Fins els homes inficionats d'un esperit conservador, han de girar el cap al problema obert, si no volen que'ls sorpreni que'l fa indestructible.

Hem d'anar amb optimisme, amb sana alegria, a la solució dels grans problemes socials. No'ns pensem que hi anem a perdre individualment.

El nostre egoisme individual no pot sacrificar la llibertat del món. Hem de cooperar a que la democràcia moderna assolixi els seus enlaira fins, segurs de que no malogrem l'obra lliberadora de la Revolució francesa que va fer a l'home lliure.

La Social-democràcia se constituïrà baix la fórmula d'un nou règim, en el qual la dignitat humana cobrirà els més alts cims de la perfecció.

Així ho entenent tots els pensadors moderns, exceptuant els que confien en la força brutal de la tirania, com a norma jurídica de l'Estat. Però, adue aquests reconeixen que'l problema obert està destinat a donar a la societat un nou règim més conforme amb el Dret y la Justícia, per quant no'l desvien d'amar salvant els esculls que presenta amb institucions de caràcter popular y econòmic: cooperatives, associacions de cultura, d'estalvis, artístiques, etc.

Ademés, hem assistit al fracs més formidable de les teories den Taine, sobre les quals semblava havia de florir una nova joventut conservadora capassa de inficionar l'esperit del nostre temps dels seus ideals moderns.

Un alé d'humanitat filtra en les ànimes; tots ens preocupem del pauperisme de les classes humils, de les seves afliccions, de les seves misèries. Ja no reconeixem per bona aquella teoria que sentava com un benefici social la pobresa dels incassos. Tots col·laborem en obres de beneficència, de cultura, de dignificació humana.

Però, heus aquí que tots anem amb amor a la solució d'un mateix problema per diferents camins; els idealistes que's forgen ja en l'imaginació lo que serà l'avenir més remot y els positivistes que sobre l'entramat viva de la realitat van edificant y realitzant les seves aspiracions.

Acaba en Rius fent observacions sobre la última part de la seva conferència y glosant molt eloqüentment els conceptes Patria, Justícia y Llibertat.

En Rius va esser calorosament ovacionat, tant per les seves humaníssimes concepcions com per l'eloqüència de la seva paraula.

L'EVOLUCIÓ ARTÍSTICA A MANRESA

L'ESBART DE DARSANES. - L'ORFEO MANRESA. - LA GIMNASIA RÍTMICA

Mai us n'hem parlat, als germans de la ciutat gran, de la vida artística de la ciutat nostra; es quasi desconeguda de tota la Patria la nostra acció cultural. Despuellem per un dia de la nostra habitual modestia y comuniquem als nostres germans de les ciutats catalanes uns quantes bones noves sobre'l nostre art. Siguen indiscrets per un dia.

La tasca que hi porta terme l'Esbart manresà de dansaires es realment digna de tota admiració. Un conjunt de joves y belles parelles han passat un any darrera un altre treballant amb tota consciència, sense desmaïs, indefinibles. Han estudiat curiósament un catàleg de ballets populars y, entre ells, els més complicats, y han sortit de la tasca tan airosument, tan justament, tan bellament, que amb tota la autoritat que'n dona la nostra mesura abans retraits, ens atrevim a col·locar-los entre'ls primers de Catalunya. Han conseguit tal justesa en el conjunt, tal espontaneïtat en el moviment y tanta elegància, que ara darrerament han obtingut èxits sorollosos. Robin desde aquestes planes, les gentils parelles, el sentiment de la nostra admiració y agraiment que'ls devem com a ciutadans.

Y anem a parlar de l'Orfeo Manresà. Dia de capítol nou es la diada de diumenge pera l'història de la cultura de la ciutat. Tenim frisanes de consignar la solemnitat de la diada. Voldríem que tots els ciutadans, en la via associació de la ciutat, s'atressin a meditar sobre lo que representa y també

un instant tots els catalans alanyosos del progrés de Catalunya.

No volem parlar de glories definitives. Per ella y per tota hi ha un més enllà sempre. El nostre goig intens està en senyalar la consolidació, l'avenç remarcable que constantment ha alcançat durant la dècada que ha transcorregut de la seva fundació ençà, y particularment en els darrers temps en que la direcció del mestre Pecanins ha sigut tan eficaç, que ha conseguit per l'Orfeo un lloc d'honor per entre'ls que escampen per Catalunya les bones lletres que han de portar-nos a un demà venturos.

En la primera part del concert del diu-nenge passat, va cantar el madrigal plen Lascus "Quan mon marit de fora ve, amb un encaix extraordinari; així com també amb gran expressió l'"Oh, quin bon colze, del mateix autor; d'"Hereu Riera" y d'"El dimoni escuat", den Camellas, els va cantar, també, amb gran frescor popular, Y amant de fonda emoció, "El noi de la mar", den Nicolau.

En la segona part va estranarse un magnífic "Himne del pescador", lletra del nostre consagrat don Manuel Alabert, y música den Mús y Serrant, tan vibrant, y amb tal frescor popular, que aixecà una tempesta d'aplaudiments. Té quelcom dels cors descriptius den Clavé. Cantà després ple de misteri y d'emoció "Les ànimes", den Lamo-te, que va començar al públic. Y, finalment, la gran "Cantata", número 78, de Bach, en el conjunt de la qual l'Orfeo va estar rublin; ara inquiet, ara compungit, solemnal, l'èssent interpretat a mans plenes. En aquesta interpretació es en la que varem fundar les nostres conviccions sobre la seva consolidació, sobre la seva consagració com a Orfeo de primer orde, dels de Catalunya.

Y encara una nova manifestació del cultiu s'anava a mostrar a la ciutat. Surava, diu-nenge, pel teatre un aire de triomf. S'havia anunciat que les seccions de nous y nens de l'Orfeo executarien y cantarien un públic alguns exercicis y cançons amb gests que constituïen la base educativa lliure, y el públic acullí amb un xifre d'aplaudiments els gentils infants transformats per l'ens de l'art en nens absolutament disciplinats y curiosos, escrupolosos de la forma. Ambdues virtuts tan poc exies a Catalunya! Veieu, doncs, si'n té de potencia educativa el procediment de Gimnàstica rítmica den Daloz. Y cantaren tan bellament y tan gustosament curen dels gests que'l públic els premià amb ovacions continuades.

Y a lo que lo grandis del fet no està pas en la exhibició d'ahir, que no es cosa que atregui en gran manera al mestre, sinó que en els persistents estudis de ritme que s'estan fent tots els dies en el record de les aules. Durant el mitg any que hem tingut el goig d'anar seguint aquests estudis els qui empenyem al mestre Pecanins a introduir-hi, hem vit els beneficis que reporten al noi. Allí hem pogut comprovar com se disciplina, com cuida la forma, com dotifica y pondent el gest, com fortifica'l tòp y com fa un tal hàbit del ritme, dels temps musicals, que amb fruse pintoresca, quasi bé podríem dir que li ve a resultar com si li fiquessin un metrònom a dintre que fa vibrar els seus nervis a ritme sempre que's tracta de coses musicals.

En Llangueras, l'introducció a Espanya del sistema den Daloz, en les seves visites a la nostra ciutat, ha quedat complaentíssim de la bona feina del mestre Pecanins, que ho es alhora de l'Orfeo y de la Gimnàstica rítmica. Y nosaltres, desde aquestes planes, agruim en Llangueras els seus generosos desvelaments.

Y a vos, mestre Pecanins, per la vostra magna obra d'art y educació social que porteu a terme a Manresa, si ens estés a la mà otorgar-ho us otorguèrem el títol més noble que concebim, el d'educador de la ciutat.

Manresa, maig 1911.

LA VAGA DE TERRASSA

Com deien ahir, publicarem tot lo que ens envi sobre aquest plebiscit de la veïna ciutat del Vallès, tant dels obrers com dels patrons. No edugim més que una extensió raonable, una correcció completa y l'anar el document autoritat per alguna col·lectivitat interessada en la vaga.

Conseqüent amb aquest criteri, donem a continuació el següent comunicat:

"Conforme indicabem en el remitido anterior, ha sido practicado por los patronos de toda la industria de Terrassa el paro general o sea el ciek-out, a excepción de cinco fabricantes que no han acatado las órdenes del Instituto Industrial, por groveros fuera de la raza y han continuado en trabajo siendo condecorados por los demás patronos al ver su noble actitud, hasta llegar al extremo de amenazarlos con incendiar la fábrica (según rumores) si trataban de continuar trabajando."

Hora es ya de que salga a reducir la verdad para que todo el mundo se convenza de que los obreros no han abandonado el trabajo, sino que han sido despedido y que el único propósito de los patronos ha sido transmitir noticias tendenciosas para poder tener sus fábricas cerradas bajo pretexto de que tenían que parar forzamente.

Y para mayor claridad revelemos las manifestaciones hechas por algunos patronos el sábado por la tarde, cuando despidieron a sus operarios, las cuales son las siguientes:

"No es despedido por no tener trabajo ni porque me sea imposible de continuar mis tareas, sino que mi deber es prestar solidaridad a todos los asociados."

Como puede verse, el ciek-out ha sido practicado, afectando a nueve mil obreros, pertenecientes al Arte Fabril, con el propósito de rendirnos por el hambre.

Ante el proceder tan mezquino de los patronos tenemos la fuerza de todo un pueblo porque no luchamos solamente los obreros, sino que también tenemos a nuestro lado todo el comercio de Terrassa, quien moral y materialmente contribuye al sostenimiento de nuestra lucha. Y todo, por qué? Porque comprenden la razón de nuestra demanda y se han cerciorado que no somos intránsigentes.

Nosotros volvemos a insistir llamando la atención de las autoridades y especialmente del gobernador, indicando que no puede tenerse un concepto claro de una lucha, si no se atiende más que a las manifestaciones de una parte litigante.

Terrassa, 29-5-911. - La Comisión de huelga.

CRONICA DE BARCELONA

Sessió de la Diputació

La Diputació Provincial proclama l'unitat de Catalunya, y després acorda; haventshi oposat primerament la majoria regionalista-carlina-caciquista, demanar al Govern central la derogació de la llei de Jurisdiccions y l'amnistia dels processats y condemnats per delictes polítics y socials

VI Exposició Internacional d'Art

Els artistes compromesos en el Concurs de Pintura convocat amb motiu de la VI Exposició Internacional d'Art, que en virtut del sorteig practicat el dia 26 de l'actual, en l'Escola Oficial d'Art y Oficis y Belles Arts, estigueren obligats a l'aplassament de les seves proves, deuran donar comensament a les mateixes el pròxim divendres, dia 2 de juny, de nou a dotze del matí.

Amb tal propòsit se reuniran els sudits concursants en el local d'aquell Centre, a dos quarts de nou de l'esmentat dia; entenentse que's que no hi haurà cap renúncia al concurs.

En el concert que's celebrará demà a la tarda en el Palau de Belles Arts, en honor de la societat italiana de l'Exposició d'Art, a més del cònsul d'aquella nació y de la distingida colònia italiana, hi assistirán amb permisos de l'arcalde de les escoles italianes d'aquesta ciutat amb sos professors.

El programa que executarà la Banda municipal es el següent:

Primera part. — Himne italià; «Aida», marxa y dansa, Verdi; «Cleopatra», obertura, Mascagni; «Cavalleria rusticana», fantasia, Mascagni.

Segona part. — «Eco di Euterpe», Vangelisti; «La Bohème» (tercer acte), Puccini; Himne italià.

Ahí visitaren al governador els senyors Maristany (P. G.), Muntadas y Pons. També visitaren alguns arcales de poblacions veïnes.

—Al Balmat de les nígles ferroses de l'Espluga de Francolí, hi ha «chalets» independents pera famílies. Informes: Bruch, 114, tel. 3782.

La Nova Societat d'oficials barbers-peruquers celebrará reunió general ordinària el dijous, a dos quarts d'onze de la nit, en el local social, Ponet, 24, segon, pera tractar assumptes d'interès.

Donada l'importància de la reunió, supliquem a tots els socis que no deixin d'assistir-hi.

Avui la Societat de Cambrers «La Concordia» celebrará al teatre Novetats una funció a benefici del seu Montepiú, prenenthi part la companyia Ricard Güell, l'Orfèu Barcelonès, la triple dramàtica Carme B. Mendivil, la violoncelista Caterina Pínce y els barbers-socios Mas y Bataller. Ademés del concert se posará en escena el segon acte de «El conde de Luxemburgo» y l'opereta «Molinos de viento».

—L'anèmia, clorosi, colors pàlids, menstruació difícil y leucorrea, se curen amb el DYNAMOGEN SAIZ DE CARLOS.

DE LES VAGUES.—Segons informes oficials les vagues d'Igualada y de Terrassa segueixen de la mateixa manera.

A Igualada, l'arcalde y el capítol de la guarda civil, fan gestions pera trobar una solució d'avinsena.

A Terrassa treballen solament dues fàbriques.

L'Institut Industrial ha dirigit una comunicació a l'arcalde fentli avinent que havent arribat el conflicte a un grau màxim, retirava les millores que havia ofert als obrers.

Els obrers que vaguen en aquella ciutat són més de vuit mil, encara que oficialment no's donguí més que el número de sis mil.

Per ara no's veu cap fórmula d'arreglament.

Disparat vinent, a les cinc de la tarda, se reunirà en l'espai del governador, del Parc, la Comissió mixta d'aigües.

Ahí arribà el Vinalsa.

El diputat provincial senyor Puigpíqué y l'arcalde de Santa Coloma de Gramenet, visitaren a l'arcalde accidental pera demanarhi que's preocupi de que aviat pugui esser una realitat el pont que ha d'unir per sobre'l Bassó, la barriada de Sant Andreu, amb aquella població.

S'ha entregat a l'advocat senyor Serrahima el sosteniment del recurs contra la providència judicial sospentent l'acord de l'Ajuntament respecte l'obertura de la Diagonal.

Definitivament la Cooperativa «Los Progresistas Españoles» (Corts, 547) obrirà al públic son establiment de queviures el dia primer de juny pròxim, a les sis de la tarda. Lo que s'anuncia pera coneixement de sos nombrosos associats.

L'arcalde de l'Hospitalet ha parlat amb el senyor Serrallana aclarint lo referent a la clauvergia que fan en terme de aquell poble, que no designarà a la Riera Blanca, com temien els veïns d'aquesta, sinó a la col·lectora en construcció del carrer de la Indústria.

Acceptant l'ofertament fet per la Societat Astronòmica de Barcelona als senyors professors de les escoles y col·legis d'aquesta ciutat pera concórrer amb els seus deixebles a presenciar els experiments de la pèndola de Foucault a l'Universitat, el dissapte y diumenge prop-passat s'omplí novament el paranimf concorrenthi les alumnes de les professors senyores Ballvé, Sensat, Juanola, Parralós, Cortés, Campos, Colom, Camps, Ferrán, Damià, Colomer, Fornells y Portas. Assistiren també alumnes de la Casa de Caritat, Col·legi Calasanz, Liceu Poliglota, districte II y VI, Mont d'Or, Escoles Alemanes, Mercantil y dels senyors Echarre, Asensio, Navarro, González y Sancho. En ambdues sessions el doctor Jardi, fent gala de ses condicions de pedagog, explicà el significat dels experiments que's feren, acabats els quals, la Junta directiva obsequià a tots els alumnes amb una hulla recordatòria a la portada de la qual se representa l'aparell en marxa, al z gítat el moviment de la terra. La tercera y última sessió dedicada als col·legis y centres d'ensenyansa se celebrará el prop vinent diumenge, 4 de juny, a dos quarts d'onze del matí.

—L'aigua de ferro de l'Espluga de Francolí se conserva inalterable embotellada. Se ven per tot arreu.

La quarta sessió del període tingué lloc ahir a la tarda baix la presidència del senyor Prat de la Riba.

S'aprova l'acta de la anterior. En el despatx oficial no hi ha més que una comunicació de la Junta de la Casa de Caritat, agraint lo fet per la Diputació amb motiu de la mort del marquès de Pascual. Tot seguit s'enlira al tora de

Mocions, preguntes y interpel·lacions

El senyor Guerra demana a la Comissió de Governació que en l'expedient que s'està formant sobre'ls abusos dels administradors del manicomí de Sant Boi, s'hi afegixin els expedients particulars de pobresa dels assistits, a fi y efecte de tallar altres abusos de dits administradors, que feien pagar a les famílies dels assistits pobres, no teninthi cap dret.

Després pregunta què s'ha fet d'una famosa proposició presentada pel diputat senyor Durán y Tuloch sobre l'immortalitat regnant, puig no ve dictamen sobre la matèixa.

Lo de Sant Feliu

Finalment demana, el senyor Guerra, a la Corporació que expressi la seva protesta per l'ocorregut diumenge a Sant Feliu, tenint parades fortíssimes pels carlins, als quals califica d'assassins.

(El senyor Micó demana la paraula.)

El senyor Argemí contesta al senyor Guerra. Respecte a la proposició del senyor Durán y Tuloch diu que la Comissió de Governació no l'ha amagada sinó que demà la discutirà pera donar dictamen sobre la matèixa.

En quant a lo de Sant Boi, recull la petició del senyor Guerra, y acaba el senyor Argemí rebutjant les acusacions fetes pel diputat radical als carlins, amb motiu dels successos de Sant Feliu.

El senyor Micó diu que ja pensava ocupar-se dels fets de Sant Feliu, però que per a no exacerbar més els ànims, a petició de la Presidència, havia acordat deixarho pera una altra sessió.

Però lo dit pel senyor Guerra l'obliga a parlar.

Les campanyes de violència d'uns y altres, han portat an aquells fets sangnians, portant l'intranquil·litat y el dol a una comarca pacífica y amb tradició de civilitat.

Aquells fets, continua dient, són indignes d'un poble que, com el nostre, se preua de culte y civilitat, que vol esser espill pera els demés d'Espanya.

Jo no vull analitzar aquells fets, jo no faré més que fer meua la petició del senyor Guerra. Hem de protestar de la vergonya d'aquells fets. Ja sé que'm direu que l'assumpte està subjudicat, però fora de la responsabilitat legal hi ha la de la conciencia dels ciutadans y fentme intèrpret d'aquesta conciencia, es per lo que parlo.

El senyor Pelfort, en nom dels carlins, diu que aquells fets són deplorables, però que són deguts a causes y conseqüències que demana a la minoria radical que no vulgui discutir-hi i que per lo tant no portar més l'exacerbació als ànims.

El senyor Guerra fa constar que an els radicals se'ls ha acusat d'exacerbar els ànims, però que mai, mai, ni quan anaven a assaltar la «Metral·la», ni a atacar als catòlics a la sortida del miting de les Arenes (coses totes, de les quals no declara autor als seus amics), van atacar mai per l'espalla, ni a dones ni criatures.

El senyor Suñol hi intervé. Diu que no pensava parlar, però que ho fa en vista del desgratiable espediente que han donat els dos bàndols que no tinc cap inconvenient en dir que deshonren l'actuació política de la nostra terra.

Però davant del jesuitisme dels uns, y davant de la «barra» (textual) dels altres, que's declaren responsables dels fets vergonyosos que aquests darrers anys estan avergonjant la nostra terra y la nostra política, jo'n protesto.

Ni els uns són cristians, ni els altres són republicans. La República es llibertat, es justícia, es fraternitat. Y quin cristianisme és aquest que's predica amb ganivets y «browning»?

Acaba dient que consti també la protesta de la minoria federal nacionalista, pels fets de Sant Feliu.

El senyor Pelfort torna a parlar, y a grans crits y amb interrupcions freqüents dels republicans, diu que'ls únics lliberals (?) són els carlins, però que aquests no escorren mai el bulto. (Grans protestes.)

En vista de lo excitats que estan els ànims, el senyor Prat diu que ja li sembla que s'ha parlat prou y pregunta al senyor Micó si insisteix en presentar la seva proposició. El senyor Micó la retira y acaba el debat.

Orde del dia

L'unitat de Catalunya

Se dona compte del dictamen del Departament Central sobre la proposició dels senyors Folguera, Suñol y altres y la contraproposició dels elements de la majoria.

El dictamen, en la seva part resolutoria, diu:

«Primer. Reiterar l'afirmació, ja en altres ocasions expressada, de la personalitat de Catalunya y l'aspiració a un organisme que la representi, sempre, enyor, sens perjudici de la subsistència de les actuals províncies.

Segon. Encomenar al president que inviti a les dones Diputacions catalanes a formular les bases d'un projecte d'organisme comú encarregat de dur a terme les obres públiques y els serveis de cultura y beneficència que a tots els catalans interessin, projecte que hauria d'esser sotmès a la discussió y aprovació de les Diputacions quals representants l'hagin formulat.

Tercer. Comunicar aquests acords al Govern y als representants a Cortes per Catalunya.

An aquest dictamen se presenten tres esmenes: una fírmada per la minoria radical;

altres pels senyors Folguera, Suñol y Sansalvador y la darrera pel senyor Durán y Ventosa.

L'esmena dels radicals diu que s'ha de «proclamar que l'actual organització de les províncies es absolutament artificial, y que peral millor desenvollop de les peculíars interessos de cada regió, es precs establir prouviament un règim d'autonomia municipal que permetent als Consells comunals desenvollop sense intervencions estranyes, ses funcions pròpies y peculíars, les permeti així mateix associarse pera tot lo comú, creant aquells organismes que responguin directament an aquestes necessitats públiques y socials en substitució de les que avui funcionen amb el caràcter de provincials».

El senyor Guerra defensa la seva esmena. Se proclama autonomista, federal, amic de Catalunya, però per sobre de tot, per sobre de totes les autonomies regionals, per sobre de totes les patries, vol la llibertat y l'autonomia dels individus.

Se declara, també, enemic del centralisme y de la seva obra: les Diputacions amb les quals s'ha esquarterat a Catalunya. Per això combat fortament el dictamen perquè en aquest s'accepta la subsistència de les actuals diputacions. Això ho ha fírmat els regionalistes? — pregunta. — Això ho defensa el senyor Prat? Hem de saberho, perquè fins ara no ho havien dit ni a nosaltres, ni al poble que fossin partidaris de les actuals Diputacions.

Acaba el senyor Guerra declarantse partidari, ell y sos companys radicals, sobre tot, de l'autonomia dels individus y dels municipis.

Li contesta breument el senyor Cabot, en nom del Departament Central, no acceptant l'esmena dels radicals.

A preguntes del senyor Prat, se pren la esmena dels radicals en consideració y se passa a discutir-la.

Fa de la paraula el senyor Folguera y Durán.

Comensa fent una admirable definició del catalanisme. Té dret Catalunya a que li sigui reconeguda la seva personalitat, perquè aquesta es ben precisa, ben distinta. La seva llengua, les seves costums, el seu dret, són exclusius d'aquesta personalitat.

Afegeix que no pot acceptar el camí que li ofereixen els radicals pera arribar a l'autonomia total de Catalunya. Es una qüestió de mètode. Nosaltres anem primer a l'autonomia de Catalunya, després llibertat, pmb de la seva perfecta autonomia que li serà reconeguda, pot amar Catalunya a crear les autonomies de segon grau, com són les comarques.

En Pi y Margall, contra lo que ha dit el senyor Guerra del Rò, declara, en més d'una ocasió, acceptar francament el catalanisme, perquè la resistència que en certs pobles d'Espanya troben les idees autonomistes, pugui esser vensuda mitjançant l'empenta y l'exemple de Catalunya.

Acaba dient que com que en defensa de la seva esmena ja tindrà ocasió de parlar més extensament, no dona cap més raó per ara.

El senyor Valentí y Camp hi intervé també. Diu que'ls radicals entenen que lo que se discuteix es un problema de sociologia genètica. Els radicals entenen que la base de l'autonomia ha d'esser la sobirania del poble manifestada pel referendums.

Per això diu que principalment reconeixen els radicals personalitat ben distinta als municipis y a les comarques, associacions de pobles y que entenen que no es tan precís el concepte de regió o de nació.

Entenen també que lo que vertaderament es artificial són les províncies, portades per monarquies estrangeres. Y acaba el senyor Valentí explicantse finalment a l'extutopia senyor Prat de la Riba que avui accepta la divisió de Catalunya en províncies, segurament perquè governa y ja se sab que governa es tranyir.

El senyor Suñol comensa recordant la seva historia de vell catalanista, tradició que amb l'any d'altres companys ha portat dintre de l'U. P. N. R. que l'ha acceptada com a pròpia perquè l'Unió té com a base principal l'amor a Catalunya, la lluita per la seva llibertat.

Me satisfic, afegeix, que dos diputats radicals hagin fet declaració d'amor a Catalunya, rebutjant així l'història del seu partit. Però lo que no accepto es que'ls radicals siguin els únics defensors dels obrers, de les reivindicacions proletàries. El catalanisme, perquè no es suicida, les ha defensades sempre. Lo que hi ha es que si alguna vegada el catalanisme ha pogut esser mal vist pels obrers, es perquè vosaltres ja us vareu ocupar ben bé de presentarnos davant d'ells com a germans dels tradicionalistes. (Molt bé, molt bé.)

Es precis, acaba dient, determinar ben bé els conceptes de nació y Estat que massa sovintament s'han pretès confondre en contra de nosaltres.

El senyor Sansalvador pronuncia també un eloquent discurs contra les teories sustentades pels radicals. Diu que es més fàcil aconseguir la llibertat individual en un règim autòmic que conquistar l'autonomia no consentint primer la llibertat de l'individu.

Precisament en aquest punt — diu — el catalanisme es molt més avensat que vosaltres. Acaba sustentant, contra lo dit pel senyor Valentí, que la personalitat de Catalunya es ben viva y manifesta, tant o més que ho són les seves comarques y que volguer no més l'autonomia d'aquestes, es pararse en el camí de la llibertat. (Molt bé.)

Rectifica el senyor Guerra tornant a dir que pels radicals lo primer es l'autonomia de l'individu.

El senyor Durán y Ventosa, en nom dels regionalistes, diu que no ha volgut parlar en contra de l'esmena dels radicals pera no fer el joc an aquests que no volen fer més que passar temps y que no s'aprovi el dictamen. (Protestes dels radicals.)

Els senyors Folguera y Suñol reproduïxen en forma d'esmena al dictamen la seva proposició primera.

El senyor Cabot diu que per això el departament central no pot acceptar-la.

El senyor Folguera defensa l'esmena. Diu que'l Departament Central no ha comprès o no ha volgut comprendre la proposició seva. El Departament es fa la gran acusació d'idealisme, d'utopistes. Per què no ens ha respectat?

Jo crec que'l dictamen del Departament no satisfic a ningú, y estic admirat de veure a antics companys que s'havien cansat predicant contra l'esquarterament de Catalunya.

Jo compre que no s'hagués volgut alarmar interessos creats, però això es una equivocació lamentable tractantse d'una declaració de principis.

Jo demanaria al Departament Central que al menys s'avinyués a que's reunís els fírmants de les dues proposicions, pera veure de trobar una fórmula que poguessin votar tots. Si no amb gran sentiment no podrem votar la proposició vostra.

Acaba fent notar la contradicció de principis que hi ha en el dictamen, en el qual al costat de l'unitat de Catalunya s'accepten les províncies, fruit de la divisió.

Insisteix finalment el senyor Folguera en demanar la reunió que ha proposat, a lo qual hi accedeix, després d'algunes manifestacions dels senyors Durán y Prat, el Departament.

Y se sospèn la sessió pera que's pugui celebrar dita reunió.

El dictamen diu que no pot acceptar el Departament Central la proposició «per entendre que la Diputació no pot entrar en el fons dels problemes plantejats respecte dels quals tots els diputats poden segons ses conviccions y sentiments tenir opinions ben divergents y fer amb la seva sola representació les manifestacions que estimin pertinents».

El senyor Valentí combat energicament al Departament Central sustentant que es una vergonyosa claudicació d'idees en que han incorregut molts dels que fírmant el dictamen, els quals un dia van aixecar contra la llei de Jurisdiccions (que es tan perjudicial y injusta com abans) a tot el poble de Catalunya y avui amb el dictamen venen a dir que està molt bé dita llei.

El senyor Martí hi contesta que'l Departament ha considerat inoportú l'acceptar la proposició dels radicals pera no fer el joc a certs elements polítics.

El senyor Borjas diu que es curiós que haventse reproduït la Solidaritat catalana (la referència al debat anterior) siguin precisament els radicals els que sostinguin lo que motiva aquell esclat de Catalunya.

—Y «El alma en los labios»? — li pregunta el senyor Suñol.

—Allò va esser — contesta el senyor Borjas — una opinió particular del quefou del partit que no va subscriure aquest. (Ah! ah! Grans exclamacions de sorpresa entre'ls senyors diputats.)

El senyor Borjas, que s'ha deixat agafar els dits, pronuncia poques paraules més y s'assu.

El senyor Durán y Ventosa, contestant als radicals, fa un discurs purament maquiavèlic dient que ells, els que governen la casa, no's volen deixar dur per una minoria y que al voler contra la proposició dels radicals no entén el ni entenen ells que signifiqui votar a favor de la llei de Jurisdiccions.

El senyor Micó hi intervé també en el debat dient que la minoria federal nacionalista votarà amb els radicals. Amb això — afegeix — contestarem an el senyor Guerra que volia fer veure que'ns havíem unit en una nova solidaritat amb els regionalistes y dinásticos. Nosaltres votarem l'acord anterior, per lo mateix que votarem la proposició de S. S.; perquè tant la personalitat de Catalunya com l'oposició a totes les lleis d'excepció són coses compreses en nostre programa polític.

Soté després que haventse pres en consideració la proposició dels radicals, lo que havia de fer el dictamen era declarar-se favorable o contrari a la llei de Jurisdiccions. Lo que haurien de dir els regionalistes era dir si continuen essent contraris o si ja són favorables a la llei de Jurisdiccions. (Molt bé.)

El senyor Verdaguier y Callis soté que'ls regionalistes continuen essent contraris a dita llei y se felicità de que'ls radicals hagin mudat de criteri.

—Sempre n'hem estat contraris — diu el senyor Borjas.

—Senyor Borjas: no vulgui sostenir S. S., que un partit tan personalista com el lerrouxista pugui tenir altre criteri que'l del seu quefou. A més, recordi S. S. que contra la Solidaritat catalana que la va motivar l'oposició an aquella llei, solament hi etien votats.

Acaba el senyor Verdaguier y hi intervé per alusions el senyor Guerra del Rò.

El senyor Folguera diu que la seva minoria votarà la proposició dels radicals si aquests la modifiquen en el sentit de retirar la part que fa referència al Codi de Justicia Militar no perquè no entengui que s'ha de reformar, sinó perquè es precis aclarir més l'alcans de la proposició, y si l'extrem referent a demanar l'amnistia dels presos per delictes polítics y socials el modifiquen també en el sentit de no compendre més que als autors de delictes comesos amb la ploma o la paraula.

El senyor Guerra diu que'ls radicals s'avenen a lo proposat pel senyor Folguera y en aquest sentit s'acorda redactar una esmena al dictamen.

Més orde del dia

Mentrestant se van aprovant depressa y corrent la majoria dels dictaments que resten de l'orde del dia. Cap d'ells es d'interès públic. Són de mer tràmit.

Votació

Agotada l'orde del dia, se sospèn per breus moments la sessió. El fet es degut a que'l senyor Verdaguier y Callis (que donarà amb la seva independència, molts disgustos a la majoria) ha fírmat l'esmena de les minories al dictamen del Departament Central sobre la proposició dels radicals, y aquest fet ha desconcertat a la majoria. Els senyors Prat y Durán y altres primats d'aquesta se reunixen pera tractar del conflicte, que constitueix un veritable triomf de les minories.

La suspensió dura a prop de mitja hora. Represa se llegeix l'esmena que diu:

«Els diputats infrascripts proposen que la Diputació acordi demanar al Govern central la derogació de la llei de Jurisdiccions.

Y ademés que's demani la concessió d'una amnistia pels delictes d'opinió comesos amb la paraula o amb la ploma. — Folguera, Micó, Guerra, Ullé, Verdaguier, Suñol, Sansalvador».

El Departament Central ha admés l'esmena y la convertí en dictamen retirant el seu. Aquest acord causa gran sorpresa, perquè ademés de constituir un triomf de les minories, representa una grossa contradicció de la majoria.

L'esmena-dictamen es aprovada per unanimitat. Explicuen el vot els senyors Pelfort, Bartrina, Guerra, Durán, Verdaguier y Suñol.

El senyor Durán ara vol fer veure que no hi ha contradicció en l'actitut de la majoria, però, està clar! ningú s'ho creu.

Y s'aixeca la sessió a les nou.

LA SETMANA NAUTICA

TERCERA JORNADA

La regata d'ahir

La regata d'ahir fou esplèndida amb tot y que'l temps no correspongué als desitjos dels organitzadors. La festa d'ahir revelà bon vent que en organitzar festes nautiques té'l R. C. N.

En la regata hi prengueren part els iats «Giralda II», propietat del rei; «R. C. N.» propietat del Reial Club Nàutic de San Sebastián; «R. S. C.» del Reial Sporting Club de Bilbao; «C. M. A.» del Club Marítim d'Ara (patronejat pel senyor Arana); «Santander» del R. C. de Regates de Santander (patronejat pel senyor López Doriga); «R. C. B.» Reial Club de Barcelona; «Barcelona», del R. C. N. de la mateixa ciutat; «Valencia», del R. C. N. Club de Barcelona.

La regata comensà puntualment a l'hora anunciada, hora que coincidí amb els moments que la pluja apretava de ferm. Els iatmans hardament s'endinçaren al mar.

La regata es sensacional. Se tracta de disputar la «Copa del rei». El premi en metalls ascendeix a 4.500 pessetes. Ignorem si també aquest premi sofrí modificacions.

El primer iat que virà entorn de la boia marcadora del recorregut d'ahir fou el «C. M. A.» de Bilbao, patronejat pel senyor Arana, fou el «Giralda II» del rei.

Com el vent es contrari al trajecte que ha de recórrer les embarcacions, la regata es terminable. El reporter se retira momentàniament; els demés periodistes fan lo mateix.

Un senyor secretari li demana la publicació del següent solt:

«Haventse celebrat el banquet oficial en honor dels iatmans forasters y autoritats el vinent divendres, 2 de juny, a les nou de la nit, a la Maison Dorée, preguem que'l qui vulgui assistirhi s'inscriu lo més aviat possible».

El preu de cobert es el de 30 pessetes. Es queda R. S. V. P.

Fi de les regates

Unicament el «C. M. A.» de Bilbao, ha guanyat un primer premi. Arribà a port a les sis 47 m. 54 s.

Els altres iats arribaren: el «Giralda II», a les 7 h. 2 m. 13 s.; el «R. C. N.», a les 7 h. 5 m. 8 s.; el «R. S. C.», a les 7 h. 3 m. 55 s.; el «Santander», a les 7 h. 3 m. 58 s.; el «R. C. B.», 7 h. 1 m. 31 s.; «Barcelona», a les 7 h. 2 m. 35 s.; «Valencia», a les 7 h. 4 m. 23 s.; y «Alacant», a les 7 h. 4 m. 9 s.

La concurrència era escassa.

S'ha ordenat suspènre'l procediment entut sobre pago de l'arbitri de pas de carutgues a les acoeres que afecta a certs propietaris de Gracia.

La revisia quinzenal «España en Africa» acaba de publicar un suplement corresponent al dia 30 del corrent mes, en el qual s'inclouen alguns notables treballs referents a l'estat actual del problema marroquí.

Comenta l'indicat suplement fent historia del per què's espanyols ocuparen les possessions del Nord d'Àfrica l'any 1496. Publica després uns notables gravats que indiquen la posició topogràfica que ocupa Melilla, Ceuta, Peñón de los Vélez, Chafarinas, Alhucemas, etc. Contesta després alguns articles publicats recentment per algun peridic madrileny, rebutjant amb arguments exposats tenen enra per l'altèrric peridic inseria opinions d'autoritats personals i referents al problema del Marroc, entre les quals hi figuren el senyor Cofre, Montero Rios, Josep de Carvajal, Emilio Castelar, Joaquín Costa, Josep Escudé, Tomás Maestre, Gumersind Azcarate y altres coneguts personalitats.

Com a resum del suplement s'inserta un article en el qual s'indiquen les orientacions que deu seguir Espanya pera assolir els fins que's proposa.

De la fulla se n'ha fet un tiratge de mitg milió d'exemplars que's repartixen actualment a tots els diputats y senadors, centres y corporacions oficials y institucions polítiques de totes les regions d'Espanya.

Durant la darrera setmana la Círculo de Pensiones pera la Vellesa y d'Estalvi ha rebut per imposicions la quantitat de 131.822 pessetes y ha pagat per reintegres d'estalvi y per pllassos de pensió 66.095 pessetes, havent obert 101 llibres noves.

El rei ha concedit an el «Lawn-Tennis Club del Turó» el títol de real amb els de l'esport y armes.

L'Associació «Defensa Hidràulica del Tordera» celebrà una assemblea general de socis assistint a la qual hi havia molts pobles comarcals, acordant-se continuar amb entusiasme l'oposició al projecte de portada d'aigües del riu Tordera en aquest capital, per conèixer la ruïna d'aquell país i pels grans danys higiènic i econòmic que impliquen una greu menassa per Barcelona.

Se designà Junta Directiva, resultant elegits: president, don Trinitat M. Oms, i vocals, els senyors don Gustau Peyra, Joaquim Casaró, Joaquim Ruyra, Rosend Josep M. de Fortuny i Enric de Pons.

L'Ajuntament de Bienes ha presentat recurs d'alsada contra l'acord del d'aquesta capital, resolguent el concurs d'aigües.

La Comissió organitzadora de l'excursió a Mallorca que efectuà l'Ateneu Enciclopèdic Popular en els vint dies de Pasqua, posa en coneixement dels excursionistes que el viatge en que s'efectuà l'excursió serà el més bonic i que'll reduït nombre de cambres

que en el mateix hi ha les posar a la venda; de manera que'll vulguin utilitzar desuen passar aviat per Secretaria.

Fa també present la Comissió d'itineraris excursionistes no deuen oblidar que a Mataró no hi ha facilitat per menjar, perquè és una finca particular; adoncs, als voltants no s'hi troba cap poble, de modo que'll qui no's porti de menjar tindrà que esperar per fer-ho arribar a Palma.

La Comissió prepara un dinar fèrre per aquells que no vulguin portar-ho des de Barcelona i admetrà adhesions fins dijous vinent.

En els aparadors de la casa Cuspinera, carrer Ferrán, hi han exposats part dels premis que's destinen al concurs de tir que deu celebrar-se pel juny, començant el dia 4.

Els programes del T. N. P. nacional s'enviaran a domicili a els socis, pugenent reclamar a Secretaria els qui abans del dia 2 no l'hagin rebut.

L'Acadèmia de Jurisprudència i Llei.

ció celebrà'l demà, a dos quarts de deu de la nit, la darrera sessió ordinària del present curs devent procedir-se a la renovació de càrreges de la Junta de govern.

Reglamentàriament deuen elegir-se el president, vicepresidente segon, censor, comptador i secretari segon, així com el de secretari primer, per dimissió del senyor Gassó i Vidal.

Amb motiu de donar-se al teatre Principal la 50 representació de l'obra den Vallmitjana «Els Zin Calós», se prepara per a'l divendres vinent, una extraordinària funció en honor del dit autor. Adoncs de la representació de l'obra esmentada, tindrà lloc l'estrena del monòleg «En Torregada», redit pel primer actor senyor Giménez, i la 62 representació de «La reina jova».

La Secció de Cultura i Sports de l'Ateneu Gracienc d'U. F. N. R. ha organitzat per als dies 4 i 5 de juny una Llotja excursionista als pobles de Caldes de Montbui, Sant Feliu del Pinyó, Sant Miquel del Fai,

Riells, Bigas, Llíss de Munt, Llíss de Vall i Parets, desde aont s'agafarà el tren per arribar al diàluns, a les set del vespre a Barcelona.

El preu de l'inscripció és sol de 12 pessetes, comprés ferrocarrils, carnatge, manutenció i fonda, a excepció de l'esmorzar del primer dia que s'haurà d'endur desde aquell cada excursionista.

Per a detalls i inscripcions, dirigir-se per tot el dia 31, fins a les onze de la vetlla, a l'Ateneu Gracienc, Salmerón, 27 y 29.

Dies passats electu el nou Colegi Mont d'Or una de les visites setmanals a la no drida instal·lació de la Comissió Oceanogràfica i Dic surant acceptant l'ofertament d'un soci del R. C. de Barcelona que posà a la disposició dels petits visitants l'esplèndida canoa que posseïx, acompanyant-los durant tota la visita.

El senyor Joaquín de Borja i Goyeneche, distingit director i ànima de la Comissió Oceanogràfica, tingué per als petits visi-

tants totes les atencions, donant amb unió assequible fins per als menors, les nocions necessàries per alogar el major profit de la visita, amb alusions encertadíssimes a les costums de vida d'aquells animals, que interessaren fortament i feren entreveure an els nois exemples de conducta que tenim per imitar fins en lo més rudimentari.

El senyor de Borja atengué amablement les observacions de tots, demostrant amb la manera de fer-ho un acat pedagógic.

Transladats al Dic, rebieren igualment les explicacions necessàries per alogar perfecte càrreg del funcionament i després d'obsequis amb una passejada per l'interior del port, se retiraren agraïdíssims de les atencions que tant el director del Dic com el senyor de Borja tingueren per als.

La secció de Fotografia de l'Institut Català de les Arts del Llibre se reunirà en son domicili social, Claris, 73, el pròxim divendres, 2 de juny, a les nou del vespre, per a crear impressions relacionades amb la con-

vocatòria del Congrés nacional que deuen celebrar-se als primers dies del mes de setembre.

L'invitació se fa extensiva a tots els fotògrafs, encara que no siguin socis de la ciutat comarc.

El representant a Madrid de la Lliga de Defensa Industrial i Comercial, don Cristóbal Massó y Escobar, podrà part en l'informació oral sobre el projecte de la Comissió del Pressuposts del Congrés per alogar la opinió de les corporacions econòmiques sobre els Pressuposts generals de l'Estat, presentant en dita informació el criteri de l'expressada Societat sobre tan important assumpte.

El president de la secció d'Indústria de l'Ateneu Barcelonès, ha convocat a la mateixa hora per les set de la tarda d'avui, amb objecte de procedir a l'elecció d'individus per a l'exercici dels càrreges durant el curs de 1911 a 1912.

CRONICA DE FORA

CATALUNYA - ESPANYA - EXTRANJER

(PER TELEFON Y TELEGRAF)
VIDA POLITICA

Colonisació interior. — Sense notícies. — El ministre portugués. — Visites. — Dimissió

Madrid, 30 maig. — El senyor Canalejas ha manifestat que, com tots els dies havia de parlar amb el rei, posant a la firma un decret autoritzant al Govern per a la presentació a les Corts d'un projecte de llei sobre colonisació interior.

Aquest projecte té's seus antecedents en altres projectes del Govern encaminats a promoure el desenvolupament i increment de la riquesa pública.

Aquest decret afegí el senyor Canalejas, no l'hegí en el Congrés fins que's despatxi en el Senat la qüestió dels consums.

Respecte a qüestions internacionals no tenia el president cap notícia, ja que tot lo que sabia era del comitè públic, per haver-ho donat a conèixer la premsa.

El senyor Vasconcelos, representant de Portugal, ha visitat al senyor Canalejas per parlar-li de la permanència a la frontera d'un capità de l'exèrcit portugués, acríem d'informar de la monarquia, i el qual menassava al Govern de Lisboa en provocar greus trastorns a la veïna república.

El senyor Canalejas li contestà que ordenaria a d' capità que s'introduís o sortís d'Espanya, si no abandonava el seu esperit revolucionari.

Al que del Govern l'han visitat, adoncs, d'uns comissions; una de elles, de metges de b'nais, que proestaren de la reforma que s'introduïx a la llei de Sanitat, perquè's tregués les ventajoses que fins ara disfrutaven y, en canvi, no beneficiarà ni l'Estat ni el públic.

L'altra comissió fou de regants de l'Alt Aragó, y anava acompanyada dels senyors Moya, Aura Boronat i altres representants a Corts d'aquella comarca.

El senyor Canalejas contestà a uns i altres que estudiaria els respectius assumptes y procuraria armonisar els interessos de tots amb els de l'Estat.

An els últims els feu notar que la qüestió dels r'gs en tots els seus aspectes estava inclosa y perfectament estudiada en el plan d'obres públiques presentat a les Corts pel senyor Gassó.

DE GOVERNACIÓ

Madrid, 30 maig. — El ministre de la Governació ha sotmès a la firma del rei els següents decrets:

Aprovant el reglament provisional penals serveis de giro postal y bonos postals.

Autorisant al governador d'Oviedo per a que en representació de l'Estat contracti y firmi l'escritura d'arrendament de locals on instal·lar les dependències d'aquell Govern.

EMPRESONAMENT

Mahó, 30 maig. — Amb motiu de la fallida del Banc de Mahó, ha sigut empresonat el d'cor d'aquell establiment.

COMISSIÓ D'ALUMNES INGENYERS

Madrid, 30 maig. — Ha visitat al ministre de Foment una comissió d'alumnes d'enginyers industrials, per a donar-li les gràcies pel seu projecte de creació de diferents places per a estudi de pilotatge aeri.

EL GIRO POSTAL

Madrid, 30 maig. — El projecte de giro postal establirà 283 oficines per aq' no serví en les capitals de província y poblacions d'importància.

Els g'ros que podran fer-se s'elevaran fins a 100 pessetes, que amb el temps aumentaran fins a 500.

S'establiran bonos de 3, 5, 10 y 20 pessetes, per a enviar cartes cautives.

LES CORTS

Madrid, 30 maig. — El comte de Romanones ha assegurat que'll Govern compta fins ara amb 145 vots de majoria.

Creu que les Corts se tancaran del 10 al 15 de juny.

"LA GACETA."

Madrid, 30 de maig. — La «Gaceta» pública.

Aprovant les bases y programa que's publica y als quals deuen ajustar-se els exercicis d'oposició pública per a l'ingrés en el cos de veterinaris militars, en classe de veterinaris tercers.

Política portuguesa

El Vaticà y el Govern. — Alfons Costa.

Les eleccions

Roma, 30 maig. — El Sant Pare ha publicat una enciclica dirigida al clergat de tot el món. D'ia que desseguida de proclamà el règim republicà a Portugal, el Govern provisional pengué immediatament una serie de disposicions inspirades en l'esperit anticlerical més avensat, entre altres, la supressió violenta de les ordes religioses.

Examinant el contingut de la llei de separació d'enciclica, constata que en ella se proclama l'apostasia de l'Estat y se repudia la religió catòlica, que fou gloriosa a la nació portuguesa y que professava la quasi totalitat dels seus habitants.

En realitat — afegeix el document pontifici — la llei no es de separació, sinó de expulsió de l'Església, en lo que's refereix a bens materials, y una llei d'opressió y tirania, en lo que's refereix a lo espiritual.

El Sant Pare acaba l'enciclica condemnant la llei y declarant-la nula y sense cap valor contra els drets de l'Església. Elogia el bíbit y el clergat portuguesos y els recomana fidelitat a la santa Seu.

Lisboa, 30 maig. — Sequeix bastant malalt el ministre de l'Interior y eminent republicà, Alfons Costa.

Fins aquest matí anaven elegits 172 diputats. 92 sense cap oposició.

Per tot avui quedará l'escrutini. Ara falta a conèixer 59 resultats.

Tots els candidats que han triomfat en les dues circumscripcions de Lisboa eren els presents pel Directori republicà y per consegüent pel Govern.

D'HISENDA

Madrid, 30 maig. — El ministre d'Hisenda ha dut a la real firma els decrets que següents:

Nomenant inspector general de la cobrança de l'impost miner, a don Lluís Aldecoa.

Nomenant vocal de la Junta d'Aranzels y Valoracions al baró del Castillo del Chir.

Concedint el crèdit necessari per a la implantació del giro postal.

Adoncs el senyor Rodríguez ha sotmès a la firma regia una amplia combinació de personal.

Així mateix el ministre d'Hisenda ha rebut a una comissió de f'rmars y aquesta ha demanat al Govern que nomeni una comissió, en la que tinguin representació tots els interessats en la producció de blat, per a arribar a un acord que després se sotmetria a l'aprovació del Govern, sobre bonos d'exportació.

També ha rebut el ministre a una comissió de propietaris de Barcelona, que sol·licitaven aclaració respecte a la classificació de solars, als efectes del nou impost.

MOTI

Madrid, 30 maig. — Per notícies que'll senyor Canalejas té del moti ocorregut a Les Palmes, se sap que'lls amotinats apedregaren l'edifici on residia el delegat del Govern, trencant nombrosos vidres.

Els amotinats donaven cris demanant la immediata discussió del projecte de llei de divisió de Canals.

NOTES CURTES DE L'EXTRANJER

Londres, 30 maig. — La Cambra dels lords ha aprovat en segona lectura el «Parliament Bill», en votació ordinària.

Buenos Aires, 30 maig. — La Cambra ha votat el projecte d'emprèstit interior de 70 milions de piastres or.

El Govern proposava que fos de 60 milions.

Lima, 30 maig. — El cònsul de Xile ha manifestat que'll Govern xilè dona tota mena de satisfaccions al Govern del Perú per l'atac de que fou objecte el consolat peruà de Iquique.

Berlin, 30 maig. — Els torpillers alemanys 172 y 139 han xocat prop de Skagen, causant importants avaries y morint un mariner.

Roma, 30 maig. — El govern italià ha prohibit terminantment que's realitzin les curses de toros durant la festa de l'Exposició, com s'havia projectat.

El "raid," París - Roma - Turin

Nissa, 30 maig. — L'avador Beaumont arribà an aquesta població a les 7.10 del vespre d'ahir.

En Kimmerling aterissà a Brignoles.

París, 30 maig. — Han sortit cap a Spezia els navilis de guerra encarregats del servei d'assistència y de les informacions radiotelegràfiques en el raid París-Roma-Turin.

En Garros arribà a Nissa a les vuit del vespre.

—En Garros sortí de Nissa a les 4.55 de la matí.

A les 8.21 ha arribat a Génova, sense novetats.

A les 10.40 ha sortit cap a Pisa, ont ha arribat a les 12.25 de la tarde.

En Frey ha arribat a Nissa.

Segueix an aquesta darrera població en Beaumont.

París, 30 maig. — Comuniquen de Pisa que l'avador Garros, quan ha sortit de la ciutat fou saludat amb tres canònades.

A Roma la gent se'n va cap als llocs alts per a esperar l'arribada dels aviadors. L'aristocràcia pontificia s'ha situat a la cúpula de la Basílica de Sant Pere.

Lo del Marroc

Mulei El Zin

Tànger, 30 maig. — Mulei El Zin ha enviat una carta al còs diplomàtic, protestant de l'intervenció francesa en els assumptes del Marroc, per crèdula contrària als tractats y al dret de gentes.

Afegeix que la tirania y els atropells del soldà han induït a les càbiles d'aquella regió a acollir-se a la seva persona, proclamant-lo sobirà y posant-se sota la seva protecció.

Fransa amb ses tropes vé a complicar la situació.

Daixó en protesta y crida l'atenció de les potències.

Fransa al Marroc

Tànger, 30 maig. — Fransa ha habilitat Mehedia com port militar y comercial. Ha començat la construcció del riu Cebí, el qual podrà ésser recorregut per petites embarcacions. Així permetrà proveir a les càbiles de l'interior.

Un combat

Tànger, 30 maig. — El dia 25 al matí totes les càbiles sublevades atacaren el campament francès de Dan Debbich. La topografia fou violentíssima, havent-hi baixes per les dues parts.

Brellard tingué que replegar-se, malgrat ses canons, y buscar abric en la part vella de Fez.

Polícia a Tetuan

Ceuta, 30 maig. — Duen de Tetuan que hi ha arribat un ajudant del general Alfau, amb 8 policies moros, essent rebut per la colònia espanyola.

El Mokri

París, 30 maig. — El Mokri que, amb seut, se troba acutament a París, desmentí que'll soldà hagi demanat a Fransa que establís un protectorat al Marroc.

Diu el diplomàtic marroquí que en Mulei Hafid espera que les tropes xerifines, dirigides per oficials francesos, bastaran per a b'ltir la n'nalitat a Mequinez.

Consell de ministres

París, 30 maig. — En el Consell celebrat avui a l'Eliseu, el ministre de la Guerra ha donat compte de que alguns tribus de les regions de Cherarda y Dabduu han acut a demanar perdó.

Aviat serà instal·lada una estació radio-gràfica a Fez.

En Moliner y el soldà

París, 30 maig. — Comuniquen de Fez amb data 24:

El general Moliner ha conferenciat amb el soldà sobre les condicions del perdó, que comprendrà la responsabilitat colectiva de les tribus p's atentats que puguin produir-se.

També han tractat del programa de les operacions contra els rebels, que tindran per base la repressió dels Cherarda y Benim'har.

El general Moliner ha visitat al cònsul d'Espanya a Fez.

XOC DE TRENS

Nova York, 30 maig. — Comuniquen d'Indianapolis que a poca distància de aquella població toparen dos trens.

Hi han gran nombre de morts y ferits.

CONGRES

Sessió del dia 30

Presidint el comte de Romanones, s'obre la sessió a tres quarts de quatre.

En el banc blau els senyors Barroso y Gasset.

Als escons y tribunes, poca concurrència.

El senyor LA CHICA formula un prece d'interès local.

El senyor MIRO anuncia el seu desig d'explicar una interpel·lació sobre's successos de Sant Feliu de Llobregat.

El PRESIDENT adverteix que hi ha anunciada una interpel·lació per a demà, de don Dalmacio Iglesias, sobre'l mateix assumpte, y li prega que demori para allavors sa interpel·lació.

El senyor MIRO manifesta que si la demora és sols per una sessió, se posa a les ordes de la presidència, però no creu correcte que's autors dels atropells de Sant Feliu de Llobregat continuïn disfrutant de la impunitat; així, doncs, demana urgència para tractar aquest assumpte y que de cap manera passi de demà el desenrotll de la interpel·lació.

El ministre de GRACIA y JUSTICIA diu que no hi haurà impunitat para ningú, perquè s'estant incant les degudes diligències y repetit que'll Govern acceptarà para demà la interpel·lació.

El senyor MIRO: Doncs prego que, a ésser possible, se m' reservi el primer torn en la interpel·lació.

El senyor LERROUX sol·licita també un torn.

El senyor PEDREGAL denuncia abusos que's cometien en el compliment de la llei de pesca.

El ministre de FOMENT li ofereix posar remei a t's abusos.

Altres diputats formulen prece d'escàs interès.

El senyor SEOANE s'ocupa novament de cert abusos que cometien les companyies navieres, augmentant el preu dels nòlits, y demana que s'imprimís l'informe del Centre d'Exposició Comercial para coneixement dels diputats y senadors.

El ministre de FOMENT ofereix imprimir aquest informe y exposa els seus bons desitjos para remeiar els mals de que's tracta.

Rectifiquen tots dos.

Els senyors Cañal, Muñoz y Amado formulen algunes preguntes.

Orde del dia. — S'aproven alguns dictàmens.

Continua el debat sobre'l projecte d'Administració y Compabilitat de l'Hisenda pública.

La Comissió dictaminadora declara que retira l'article 73.

S'aproven tots els articles del projecte després d'una llengua discussió, en la que intervenen els senyors Santacruz, Zavala y Suárez Inclán.

Se posa a debat el projecte de reorganització y impost de les Juntes d'obres de porrs.

El senyor JORRO consum el primer torn en contra del dictamen, senyalant alguns defectes y deficiències del projecte.

El senyor NICOLAU li contesta en nom de la Comissió, defensant el dictamen.

El ministre de FOMENT contesta també al senyor Jorro.

A la Cambra queden únicament set diputats.

S'accepten algunes esmenes y queda aprovat el projecte.

Se posa a discussió el projecte sobre ferrocarrils secundaris.

El senyor ZUL'ETA pregunta si ha arribat el moment de dissoldre un Parlament que no mostra cap interès pels assumptes d'alta transcendència.

S'aixeca la sessió.

SENAT

Sessió del dia 30

El senyor Montero Rios declara oberta la sessió a les 3.20.

El banc blau, desert.

Les tribunes bastant concorregudes y en escassa regular concurrència.

El senyor Muñoz del Castillo formula un prece d'interès local.

S'entra a l'orde del dia. Se posa a discussió el dictamen sobre'l projecte de llei referent a personal de la subsecretaria de Gracia y Justicia.

El senyor Sánchez Albornoz apoya un vot particular.

La contesta el senyor Sánchez de Toca.

Se rebutja el vot particular y s'aprova el dictamen.

Els senyors Canalejas, Rodríguez, Pidal y García Prieto prenen seient al banc del Govern.

Segueix el debat sobre'l projecte de substitució dels consums.

El senyor SANCHEZ TOCA continua el se udiscurs.

Rebat alguns dels arguments exposats alir pel ministre d'Hisenda, y insisteix en censurar el projecte per creure que perjudicaria notablement a les classes menestroses, sobre tot amb l'impost d'inquilinat.

La qüestió dels consums

Lo que diu el jefe del Govern

Madrid, 30 maig. — El senyor Canalejas creu que definitivament podrà votarse'l projecte del lei de supressió dels consums en el Senat.

Amé l'objecte de que la discussió no sofrixi retis, se proposa no abandonar la Alta Cambra el senyor Canalejas fins que no hi hagi aquest debat.

Per aquesta raó expressava avui el senyor Canalejas la impossibilitat en que's troba d'assistir al Congrés a la interpel·lació sobre's successos de Sant Feliu de Llobregat.

No sols — deia'l president — m'obligava a perm'ner en el Senat la consideració personal que'm meriten els senadors, sinó'l desig d'evitar molestias als que han vingut a Madrid abandonant els seus assumptes.

Ja han començat a arribar alguns d'ells.

Aquest matí, amb l'express, ha arribat l'arcalde de Barcelona, marquès de Mariano, qui immediatament ha visitat al senyor Canalejas.

L'express ha arribat amb dues hores de retràs per haver-se esllavissat unes pedres sobre la via.

El senyor Canalejas, comentant aquest incident, li deia al marquès de Mariano, al moment que aquest li relata:

—Si hagués volgut vingut amb el general Weyer no hauria sofert cap contratemps; però'l general no hi ha obstacles.

El president ha anunciat que també vindran a votar el projecte de consums l'embaixador d'Espanya a París, senyor Pérez Caballero y el senyor Pulido.

Després d'aprovar aquest projecte — ha afegit el president — n'emhestiem d'altres, ben aviat.

Tenim de llegir alguns projectes en el Congrés y donar algun cop de mà als de Foment, de manera que encara hi ha Corts para molts dies.

LA CORONACIÓ DE JORDI V

Marsella, 30 maig. — Ahir al matí arribà an aquest port el creuer japonès «Kamuro», conduint al príncep y a la princesa Fushimi, a l'almirall Tóto y al general Noji, que assistiran en representació del Japó a les festes de la coronació del rei da Anglaterra, Jordi V.

EL PROJECTE D'ASSOCIACIONS

Madrid, 30 maig. — En el Congrés s'han reunit els senyors Azcarate, Barriovero y Vicente d'Eza para relatar la ponència sobre's beneficis de la llei de Sindicats Agrícoles.

ELS FABRICANS DE GEL

Madrid, 30 maig. — Una comissió de fabricants de gel ha visitat al senyor Rodríguez pera demanar-li que s'els incloïxi en la supressió dels consums.

El ministre d'Hisenda oferí accedir a la petició dels v'stants.

UNA PONENCIA

Madrid, 30 maig. — La Comissió que entén en el projecte de llei d'Associacions ha rebut set informes escrits y l'anunci de set onis, entre aquests el del Centre Obrer Catòlic de Saragossa.

EL PROBLEMA CANARI

Madrid, 30 maig. — Aquesta nit, a les deu, continuarà en el Congrés la informació oral sobre'l projecte de divisió de les illes Canàries.

EL CONSELL D'ESTAT

Madrid, 30 maig. — Avui s'ha reunit el Consell d'Estat a l'objecte de procedir a l'aprovació d'alguns crèdits pendents.

EL MUSEU DE CRIMINOLOGIA

Madrid, 30 maig. — El professor de la Facultat de Dret de l'Universitat de Saragossa senyor Jiménez, acompanyat d'un grup d'alumnes de D

